

[Ninn-Hansen.]

synes, hr. Kjærulff-Schmidt i sit svar havde den fornuftige indstilling, at det afgørende selvfølgelig ikke er, om man får vedtaget en lovgivning af denne karakter, men det afgørende er, om man får standset den vækst, der er sket med hensyn til offentlige ansættelser. Jeg tror altså, det er bedst at gøre det ad administrativ vej, men det helt afgørende er selvfølgelig, at man kan blive sikker på, at det sker.

Med hensyn til kommunerne ved hr. Kjærulff-Schmidt jo, at det er betænkeligt at foretage en lovgivning — det forstod jeg egentlig også at der var en vis indrømmelse af — men det forhindrer selvfølgelig ikke, at kommunerne efter forhandling med finansministeren og andre ministre går ind under den styring, som vi bliver enige om her i folketinget. Jeg opfattede den udtalelse noget i modsætning til udtalelsen, der kom fra hr. Dohrmann...

Formanden:

Undskyld, jeg afbryder. Jeg kan ikke forstå, at man ikke kan være rolige så længe; det er ikke ofte, man er tvunget til at opholde sig i salen; det er meget sjældent.

Ninn-Hansen (KF):

Jeg forstod hr. Kjærulff Schmidt sådan, at efter hans opfattelse er det afgørende, at vi får den drøftelse, hvorimod jeg på hr. Dohrmann nærmest forstod, at man bare ville have fastslået, at der var 24 helte, og de andre var der ikke rigtig noget ved. Det glædede mig, at hr. Kjærulff Schmidts tone var en anden; jeg håber, det er den, fremskridtspartiet vil opretholde i den kommende tid.

Abel (CD):

Jeg er tilsyneladende uenig med hr. Kjærulff-Schmidt med hensyn til, hvad det kommunale selvstyre indebærer. Jeg føler fortsat, at det må være op til kommunalbestyrelsen at træffe beslutning om, hvordan det kommunale budget skal se ud, og hvordan man skal ansætte.

Men jeg kunne tænke mig, at man tog en anden ting med i forhandlingerne i udvalget, og det skulle være noget, som jeg også bragte frem i forbindelse med debatten, vi havde

omkring lov om kommunernes styrelse, hvor centrum-demokraterne foreslog at man direkte lagde ind i bestemmelserne, at det af de kommunale budgetter meget tydeligt skulle fremgå, hvordan personalebevægelserne så ud. Det er ikke blevet indføjet, men man har måske mulighed for i cirkulæreform eller på anden måde at gøre opmærksom på over for kommunalbestyrelserne, at det tydeligt bør fremgå, hvordan personale sammensætning skal være, og hvordan bevægelserne ser ud som følge af de forskellige bestemmelser i budgettet. Jeg finder, det er meget vigtigt, for så kan folk følge med i, hvad der foregår, og så er man også overbevist om, at de enkelte kommunalbestyrelsesmedlemmer har et så godt grundlag som muligt for deres beslutninger.

Ordføreren for forslagsstillerne (Kjærulff-Schmidt) (FP):

Jeg vil gerne endnu en gang takke for de i mange henseender positive bemærkninger, der er fremsat ved drøftelsen af dette forslag. Det må være muligt at nå frem til et resultat, for man må gøre sig klart, at hvis der ikke nu træffes foranstaltninger, som ligger på linje med de intentioner, der ligger bag forslaget, måske i en ændret udformning, så vil der simpelt hen ske det, at når vi læser Folketingstidende om 2, 3, 5 år, forstår vi, hvorfor udviklingen fortsatte med at gå sin skæve gang år efter år. For der er lagt det ene glimrende argument oven på det andet for, at nok har vi de samme hensigter, som fremskridtspartiet har, men desværre er der den og den saglige indvending imod, at det kan lade sig gøre at gøre noget ved det i øjeblikket, vi skal afvente statistiske undersøgelser, og de mange argumenter, som vi hørte fra ordførernes side. Det er nødvendigt at gå i gang med at handle i stedet for blot at tale dette problem ihjel. Det er ikke nok at vide, at viljen ser Vorherre på; man er også nødt til at se en lille smule på de handlinger, der udføres.

Må jeg ikke blot til sidst sige — det har jeg også forstået at både finansministeren og den konservative ordfører er enige i — at dette forslag naturligt hører hjemme i det politisk-økonomiske udvalg.

Hermed sluttede forhandlingen.